

[Asger Jensen.]

giver og kan derfor med god ret træffe sin beslutning om, hvordan ordningen skal administreres.

Da vi havde den første forhandling, kom der henvendelse fra de kommunale organisationer, som gav udtryk for, at de hidtil havde administreret alderdomsforsorgen, hvis man kan kalde den sådan, folkepensionen, og at de havde et apparat, der kunne klare dette problem. Nu da kommunernes egne folk skal med ind under ATP, synes jeg, man skal tage med i overvejelserne, om det ikke er rimeligt at lade kommunerne selv administrere denne ordning, ligesom jeg synes, det ville være rigtigt at overveje, om ikke staten selv skulle administrere den for sine egne tjenestemænd. Det kunne der nok være grund til at tro, og det store kontor i Hillerød er vel allerede så belastet, at det ikke er ude efter at få større opgaver.

Så er der en anden ting. Der har været en del kritik — måske nok lidt overdrevet — af, at der var en del, der skulle betale beløbet 2 gange. Det må forekomme at være imod den almindelige retsbevidsthed, at man kun kan få udbetalt én gang, når man betaler beløbet 2 gange. Og selv om der måske er nogle betænkeligheder og noget besvær ved det, synes jeg alligevel, at man i udvalget må tage alvorligt fat på at få dette spørgsmål løst. Jeg tror, det bliver mere aktuelt, når dette lovforslag vedtages, for mon ikke der er flere blandt tjenestemændene end inden for andre grupper; der har to stillinger og derfor vil komme til at betale to gange? Derfor synes jeg, vi må se, om vi ikke kan nå frem til at få dette problem løst.

Jeg har ikke tænkt mig ved denne lejlighed at stille krav om, at forslaget skulle indgå i en større sammenhæng, hvorefter også selvstændige og andre kunne komme med, men naturligvis er det da et problem, som vi gerne ser løst, hvis udvalget kan magte denne opgave. Det var jo den stilling, vi havde, da loven blev vedtaget, at den

burde gælde for alle, og vi har også ment, det var mest rigtigt, at det skete fra befyndelsen. Det fik vi ikke gennemført, men vi har siden fået gennemført, at indekskontrakterne udbetales uden afkorting i folkepensionen, og dér bør man vist have med i overvejelserne, om ikke det er en bedre forsikring for de erhvervsdrivende, end det er at komme ind under en obligatorisk ordning af den anden karakter. Jeg tror i hvert fald, at man først må være helt på det rene med, hvad erhvervslivet selv siger om dette forhold. Der er vist allerede givet udtryk for betænkeligheder ved, at man kommer med. Den frivillige ordning med tegning af indekskontrakter er en så god forsikring som tillæg til folkepensionen, at det bliver meget svært at tilbyde en bedre forsikring.

Vi kan altså i princippet tiltræde lovforslaget, men vi ønsker at se på de enkeltheder, der er tale om, i et udvalg.

Svend Haugaard: Vi kan fra det radikale venstres side give principiel tilslutning til, at der gives muligheder for en øget pension og herunder gerne også en øget opsparing. Jeg kan tilføje, at vi gerne så, at ordningen kunne omfatte alle grupper i befolkningen.

Endvidere må jeg sige, at vi er noget skeptiske med hensyn til administrationen ligesom andre ærede ordførere, især den ærede ordfører for venstre. Jeg synes, at der er grund til i dette tilfælde at være lidt ekstra skeptisk med hensyn til administrationen og vanskelighederne i forbindelse dermed, idet det er samme arbejdsgiver, som skal være medadministrator af begge ordninger. Det forekommer noget enklere, om man kunne forhøje både den forsikredes og arbejdsgiverens bidrag og så klare det efter den nuværende ordinære ordning.

Jeg har selv personlig den fornøjelse — jeg ved ikke, om jeg skal sige fornøjelse, det skal jeg vist ikke — hvert kvartal at udfylde en lang række skemaer med tal og navne, med ottecifrede numre og fødselsdatoer o. s. v., og jeg er klar over, at det